

11.11.2014 г. / 19:22:10

Вяра

13.11 по еретическия, †31 октомври по църковния календар - Свв. апостоли Стахий, Ампилий, Урбан, Наркис, Апелий и Аристовул от 70-те апостоли. Св. мъченик Епимах. Св. преподобни Спиридон и Никодим, Киево-Печерски просфорници

В памет на свети мъченик Епимах (ок. 250)

*Свв. Епимах и Климент.
Фреска в църквата
Благовещение. Грачаница.
Косово. Сърбия. Около 1318 г.*

Свети мъченик Епимах, син на благочестиви християни, произхождал от Египет. Още от най-ранна младост той възлюбил Бога от цялата си душа и имал доброто намерение на Него Единия да служи. Като подражавал на свети Йоан Кръстител, той се отправил към пустинята и дълго време пребивавал в Пелусийската планина.

Той нямал за ръководител някой от светите отци; негов наставник в това сурово пустинно житие бил Самият Свети Дух. Любовта му към Бога го поддържала и го укрепвала в този труден подвиг. Защото единствено любовта към Бога може повече от всичко друго да научи човека на добродетел; тя подбудила светите апостоли да оставят всичко и да тръгнат след Господа, Който не притежавал земни богатства; пак тя въодушевявала преподобните отци, които се “скитаха ... по пустини и планини, по пещери и земни пропасти”; движени от тази любов мъчениците - мъже и жени, мъжествено страдали за Христа, като викал: “Теб, Женише мой, обичам, и Тебе, като търся, страдам.” Тази любов научила и свети Епимах да понася пустинните подизи и трудове, да търпи всякакви напасти от невидимите врагове, да живее свято в Бога и да бъде готов да умре за Него. Като проживял много години в своето пустинно уединение, свети Епимах узнал, че християните в Александрия търпят силни притеснения, при което някои от последователите на Христа, тъй като се боят от жестоки мъчения, се крият в планините и пустините, а други отпадат от вярата. Разпалван от ревност към Бога, светият отшелник напуснал своята пустиня и се отправил към Александрия, като желаел да запечата с кръвта си изповядването Христово, да пострада за Господа и да укрепи по този начин слабите. Като дошъл в Александрия, той видял на какви жестоки мъчения нечестивите идолопоклонници подлагат вярващите. Със сърдечна скръб той забелязал, че бесовското злочестие силно се е разраснало и мнозина от християните се колебаели; езичниците дори осквернили Господния храм. При вида на това светецът смело влязъл в идолското капище. Там тогава имало много народ по случай някакъв езически празник. Блаженият Епимах в присъствието на всички смело съборил идолите на земята и ги разрушил. Езичниците веднага го хванали и го отвели при управителя Апелиан. Като видял, че управителят седи на съдилището и обрича християните на

мъчения, светецът мъжествено се устремил към него, за да порази безбожника и Апелиан не би избегнал ръцете на свети Епимах, ако стоящите наоколо не удържали светеца: такава ревност за Господа проявил подвижникът. Управителят се учудил как човек, облечен в дрипа, може да прояви такава дързост. Той заповядал да го отведат в тъмницата и да го държат там, докато реши, на какво мъчение да го подложи.

В тъмницата тогава се намирали множество верни, затворени заради изповядването на великото Христово име; Епимах укрепил всички за мъченическия подвиг; неговото увещание ободрило и въодушевило вярващите, така че нито един от тях не се уплашил, не отпаднал от вярата, но всички с радост проляли кръвта си за истинския Бог и всички след различни жестоки мъчения предали душите си на Господа. Накрая предали и свети Епимах на люти мъки за това, че той не само че вярвал в Христа и нарушил празника им, но дори повдигна ръка срещу самия управител, възнамерявайки да го убие. Отначало повесили светеца и започнали да го стържат с железни куки, след това започнали да хвърлят по него камъни, като разтрошавали костите му, а той в мъките си възгласял:

- Щом моят Господ Иисус Христос заради мен беше разпънат, прободен с копие и напоен с оцет, тогава не съм ли длъжен и аз да бъда участник на Неговите страдания. Искам да ме подложите на още по-големи мъчения от тези. Ругайте ме, плюйте ме, възложете трънен венец на главата ми, дайте гръст в ръцете ми, напойте с жлъчка цялото ми тяло, покрийте ме с рани, разпънете ме на кръст, прободете ме с копие. Искам и аз да претърпя това, което претърпя моят Господ.

Много народ стоял наоколо и гледал мъченията на свети Епимах. Тогава в тълпата имало една жена, която можела да вижда само с едното си око, тъй като на другото имала перде.

Като гледала страданията на мъченика, тя плачела. В това време пръснала капка кръв от светия мъченик и попаднала в болното око. В същия миг то оздравяло, така че тя можела да вижда с него, както и с другото. При това чудесно изцеление жената извикала:

- Велик е Богът, Когото изповядва този страдалец!

След това мъчителите отсекли главата на Христовия мъченик. Така свети Епимах предал душата си на Господа, за Когото пострадал толкова мъжествено.

Тропарь мученику Епимаху Новому

глас 4

Мученик Твой, Господи, Епимах, / во страдании своём венец прият нетленный от Тебё, Бога нашего: / имейя бо крепость Твою, / мучителей низложи, / сокруши и демонов немощныя дерзости. / Того молитвами // спаси души наша.

Перевод: Мученик Твой, Господи, Епимах, в подвиге своём принял нетленный венец от Тебя, Бога нашего, потому что он, имея силу Твою, победил мучителей, сокрушил и демонов

бессильные дерзости. По молитвам его спаси души наши.

Кондак мученику Епимаху Новому

глас 4

Многообразныя раны претерпел еси/ и венец прием от Христа Бога,/ Ему же о нас молися, блаженне Епимаше,/ верно совершающих память твою,// да спасет души наша.

Перевод: Ты выдержал разнообразные ранения и принял венец от Христа Бога, Ему же о нас молись, блаженный Епимах, верно празднующих память твою, чтобы Он спас души наши.

В памет на светите апостоли Стахий, Ампилий, Урбан, Наркис, Апелий и Аристовул (I в.)

Свети Стахий бил поставен от свети апостол Андрей за епископ във Византион; заедно с него свети Стахий въздигнал църква в Аргиропол. Като събрал тук много верни, той ги поучавал на

заповедите Христови. Той се трудил така цели шестнадесет години и след такива подвизи предал душата си на Господа. Апостол Андрей ръкоположил в сан епископ Ампилий и Урбан, Ампилий - в Диоспол, Урбан - в Македония. Те ревностно

проповядвали Христовото учение и разрушили много идолски капища; **с това те настроили против себе си елините и иудеите.**

Тези врагове на Христовата вяра предали на мъчения светите мъченици, които се удостоили да получат неувяхващи венци. Светите Наркис, Апелий и Аристовул също проповядвали Христовото Евангелие:

Наркис - в Атина, Апелий - в Ираклия, Аристовул - в Британия. Тези свети мъже след много трудове и подвизи предали душите си на Господа.

Тропарь апостолам

глас 3

Апóстоли святїи,/ моли́те Мїлостиваго Бóга,/ да прегрешéний оставлéние// подáст душáм нáшим.

Перевод: Апостолы святые, молитесь милостивого Бога, да подаст душам нашим прощение прегрешений.

Кондак апостолам Апеллию, Урвану, Аристовулу, Амплию, Наркиссу и Стахию

глас 8

Яко свящénная сокрóвища Всесвятáго Дúха/ и Сóлнца Слáвы сия́ния, по дóлгу воспóйм мúдря апóстола,/ Апéллия, Урвáна

же и Аристову́ла,/ Ампли́я, Нарки́сса и Стахи́я,// я́же благода́тъ
собра́ Бо́га на́шего.

Житие на преподобните Спиридон и Никодим (XII в.)

Всяка душа, озарена свише от благодатта, е проста; в нея няма нито лукавство, нито лъжа, тя е съсъд и жилище на Самия Бог. Затова и апостолът казва: “Бог избра онова, що е безумно на тоя свят, за да посрами мъдрите.”

Към числото на тези избраници принадлежал и преподобният наш отец Спиридон. Този блажен произхождал от някакво село; той не бил обучен в книжните науки, не бил силен в словото, но бил велик със своя духовен разум и с богоугодните си дела. Като имал в сърцето си страх Господен - начало на всяка премъдрост, той дошъл в Печерския манастир и започнал да води суров монашески живот. Понеже не знаел да чете и да пише, започнал да се учи на книжното изкуство, макар че вече не бил млад на години. Той твърдо изучил всичките боговдъхновени Давидови псалми и ги знаел наизуст. Светият подвижник с неотслабваща ревност се подвизавал и се грижел за спасението на душата си. Той имал благочестив

обичай: всеки ден започвал да пее Давидовия Псалтир и не преставал, докато не го завършвал целия в същия този ден. Тогавашният игумен Пимен, постник, като видял, че свети Спиридон се отличава със смирение и трудолюбие, постоянно пребивава в пост и молитва и е непорочен във всичко, му възложил богоприятно за него послушание: да пече хляба, принасян при Божествена литургия за тайно тяло Христово, тоест просфори. Блаженият Спиридон, като се поселил в пекарната, не оставил и предишните си духовни подвизи и започнал да изпълнява възложеното му послушание с всяко благоговение и със страх Божий. Като знаел, че трудът на ръцете му бил предназначен за чистата и непорочна жертва, принасяна от иерея, докато го изпълнявал, той отдавал с устата си хваление на Бога: сечал ли дърва, месел ли тесто, винаги пеел с устата си Давидовите псалми, за да изкара докрай всеки ден според обичая си целия Псалтир. Веднъж, когато изпълнявал обичайната си работа, този блажен подвижник запалил пещта, за да пече просфори.

Изведнъж огънят излязъл през входа на пещта и обхванал покрива на сградата, в която бил светецът. Блаженият Спиридон, като взел мантията си, закрил с нея входа на пещта и като стегнал силно ръкавите на власеницата си, побързал с нея към кладенеца. Като я напълнил с вода, той бързо се върнал, повикал братята и ги помолил да му помогнат да изгаси пожара. Като се събрали, братята видели дивно явление: мантията, с която блаженият затворил входа на пещта, не била докосната от огъня и водата от власеницата не изтекла. Монасите бързо угасили огъня в горящата сграда с донесената вода и радостно прославили Бога. Този блажен Спиридон имал един съучастник в трудовете, брат на име Никодим; той във всичко бил единомислен със свети Спиридон. Подобно на него свети Никодим също ревностно се молел и разделял с него телесните трудове. Тези подвижници

работили свято и богоугодно в продължение на тридесет години, изпълнявайки чисто и непорочно своето послушание - печенето на просфори. Затова, като се преставили в доброто изповядване, те се насищат със славата Божия, която виждат не във вид на принасян хляб, а лице в лице. По техните свети молитви да се наситим и ние достойно с хляба на живота - с благодатта и славата на Исуса Христа, на Когото, заедно с Бог Отец и със Светия Дух подобава чест, слава и поклонение, сега и винаги и във вечни векове. Амин.

Тропарь преподобным Спиридону и Никодиму,
просфорникам Печерским, в Ближних пещерах

глас 4

Хлебы́ прино́сныя рука́ми свои́ми творя́,/ псалмопе́ние
непреста́нное усты́ свои́ми/ я́ко же́ртву хвалы́ приноша́ше
Го́сподеви,/ со честны́м Никоди́мом, блаже́нне Спиридо́не,// с
ни́мже моли́ся Христу́ Бо́гу о душа́х на́ших.

Кондак преподобным Спиридону и Никодиму, просфорникам
Печерским, в Ближних пещерах

глас 3

Да яви́ши разжже́нную твою́ ко Го́споду любóвь,/ чу́дне
Спиридо́не,/ разже́гшуюся зело́ пещь/ ма́нтиею свое́ю
загражда́еши/ и да пока́жеш исто́чник вод дарова́ний ду́ха в
тебе́ живу́щ,/ оде́ждею свое́ю, нося́ во́ду,/ угаша́еши пла́мень
о́гненный,/ тем, я́ко имéя дерзнове́ние ко Го́споду,/ со
блаже́нным Никоди́мом// моли́ся при́сно о нас, пою́щих тя.

Молитва преподобному Спиридону, просфорнику
Печерскому, в Ближних пещерах

Преподобне отче Спиридо́не! Воззри́ на нас мило́стивно и к земли́ приве́рженных возведи́ к высотé небесней. Ты́ горé на небеси́, мы́ на земли́ ни́зу, удалены́ от тебе́, не толи́ко ме́стом, ели́ко грехми́ свои́ми и беззакони́и, но к тебе́ прибега́ем и зыва́ем: наста́ви нас ходи́ти путе́м твои́м, вразуми́ и руково́дствуй. Вся́ тво́я святáя жи́знь бы́сть зерца́лом вся́кия добродéтели. Не престáни, уго́днице Бо́жий, о нас вопи́я ко Го́споду. Испроси́ предста́тельством свои́м у Всеми́лостиваго Бо́га на́шего мир Цéркви Егó, под зна́мением креста́ вои́нствующей, соглáсие в véре и единомúдрие, суемúдри́я же и раско́лов истреблéние, утверждéние во благих дéлах, больным исцелéние, печальным утешéние, оби́женным заступлéние, бédствующим по́мощь. Не посрами́ нас, к тебе́ с véрою притека́ющих. Все́ православнии христиáне, твои́ми чудесы́ испóлнении и мило́стями облагодéтельствовании, исповéдуют тя́ бы́ти своегó покрови́теля и заступника. Яви́ дрéвняя мило́сти тво́я, и ихже отцём всепомоществова́л еси́, не отрини́ и нас, ча́д их, стопа́ми их к тебе́ шéствующих. Предстоя́ще всечестнéй икóне твоéй, я́ко тебе́ жи́ву сýщу, припада́ем и мо́лимся: приими́ молéния на́ша и вознеси́ их на жéртвенник благоутрóбия Бо́жия, да при́йдем тобо́ю благода́ть и благовре́менную в ну́ждех на́ших по́мощь. Укрепи́ наше малодúшие и утверди́ нас в véре, да несомнéнно упова́ем получи́ти вся́ благáя от благосéрдия Влады́ки моли́твами твои́ми. О, превели́кий уго́днице Бо́жий! Все́м нам, с véрою притека́ющим к тебе́, помози́ предста́тельством твои́м ко Го́споду, и все́х нас упра́ви в ми́ре и пока́нии сконча́ти живóт на́ш и пресели́тися со упова́нием в блаже́нные недра́ Авраáмова, иде́же ты́ радóстно во трудéх и пóдвизех ны́не почивáеши, прославля́я со все́ми святы́ми Бо́га, в Тро́ице сла́вимаго, Отца́ и Сы́на и Свята́го Дúха, ны́не и присно́ и во véки веко́в. Амíнь.

ЧЕТИ-МИНУТЫ НА СВ. ДИМИТРИЙ РОСТОВСКИ

† ВИЖТЕ ОЩЕ

Против ереста на новостилието

Икуменизъм в развитие - след като Б"ПЦ" напусна ССЦ

Отстъплението от вярата наречено "нов стил"

ЗА СЪКРАЩАВАНЕТО НА ЛИТУРГИИТЕ, ТАЙНСТВОТА И ТРЕБИТЕ В НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА

ЗА ПРЕМАХВАНЕТО НА ОГЛАШЕНИЕТО

ЗАЩО БОГ НИ ИЗОСТАВИ

За Петровият пост и въпросите, които поражда

ЗА КОРЕНА НА ЗЛОТО, ЗА НАЧАЛОТО НА ОТСТЪПЛЕНИЕТО НА РОДНАТА НИ „ЦЪРКВА“, ЗА БЪЛГАРСКАТА СХИЗМА

Театърът на антихриста

ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ НАРОД

Християнството на българите и техните владетели

ИДЕЯТА "ПРАВОСЛАВНИ БУДИТЕЛИ"

Православна ли е демокрацията

Народе, народе...

Защо се премахва вероучението

За старостилния икуменизъм

КОЙ СТОИ ЗАД ОТСТЪПЛЕНИЕТО
ДИСЕКЦИЯ НА ЧОВЕКООМРАЗТА
ПАСТИРСКО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ ПРОТИВ
МАСОНСТВОТО

Против юдомасонството

Изповедание на вярата

КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО